

Միպիլ

Միրո ցնորքներ

Ճերմակ փրփուր փետուրներով աղավնիները կանցնին,
Կնացնին կերթան հույլ ի հույլ,
Եթերին մեջ թափթրփելով անբիծ անուրջ ձյունին,
Կույս անուրջներ լուսածույլ Կենտրոն:

Ամպին տակեն մութ ագռավներ սև մարմաշով փաթթրված՝
Վար կը սուրան երկինքեն,
Աղջամուղջե թևերովնին տես կանգ կառնեն ով Աստված,
Ու կառաչներ կ արձակեն:

Շատ վարդերեն անուշաբույր թարմ շափրակներ կը թափին
Վետվետումով ծիրանի:
Եվ ծաղկագեղ բեհեզ պըսակն այերամյուս ունըրբին
Հովը իր հետ կը տանի:

Չոր տերևներ գոս, ցեցակեր, բըզըկտված ու կարկամ
Գետնին վըրա դեփ-դեղին } }
Թուփերուն տակ կը մընան միշտ, իբրև հետին բարեկամ
Փարած հողին ու ցեխին:

Ժըպիտները ճառագայթն փրթթումներով՝ կը մարին
Շըրթունքներու վըրա լուռ,
Հընչուն ծիծաղն արծաթի մինչև հասնի կամարին

Արլա փրշուր ու փրշուր:

Գեղը, լուսը, շափյուղաներն ու ջինջ լուսերը շուշան,
Սիրո հավատքն անվրթար,

Կապույտ օրերը դարունին, կյանքի գրրգանքն անսահման
Երագներ են մեզ համար:

Ցրտացումներ, մոռացումներ, սիրո պատրանքն ահավոր
Եվ վարանքներն ու կարոտ,
Հրաժեշտի ցավն ու լրքումներ, սիրտհատումներ ամեն օր
Պիտի մրնան մեզի մոտ:

1902